

til Tjeneste; fra mange Steder baade i Indland og Udland har man søgt ved gode Lønningsvilkår at drage dem til sig. Landbohøjskolen har derfor den Opgave, at dens Undervisning skal være saaledes ordnet, at de, der ville have en saadan videre gaende Undervisning for at kunne gaa ud at arbejde i disse særlige Stillinger som Lærere, Konsulenter og Slagt, kunne faae den dertil nødvendige Undervisning. Men Højskolen har tillige endnu en anden Opgave, og det er den, at den kan træde til gennem sine Lærerkrafter hvorsomhelst i det praktiske Landbrug, og herved forstaaer jeg ikke alene i snævrere Forstand Agerbruget, men ogsaa Høvbrug, Skovbrug og Husdyrbrug, ved Løsningen af de store Opgaver, som stadig stilles, Opgaver, som ere af en saadan Beskaffenhed, at den enkelte Mand ikke kan løse dem uden at udsætte sig for at bringe urimelige Offre. Der er som bekendt allerede i den Retning gjort et stort Strid fremad gennem Oprettelsen af det landøkonomiske Forsøgslaboratorium, og det turde være almindelig bekendt, baade, at der er et overordentlig stort Arbeidsfelt, som endnu ligger uopdyrket, og at der gennem de Forsøg, der allerede ere blevne gjort, er fremkommet store og indgribende Resultater. — Det, som den høitærede Ministers Forslag tilsigter, er at tilvejebringe det personelle Grundlag for, at alle disse Opgaver fuldt, helt fyldestgjørende kunne løses. Med Hensyn til Lærere-Forholdene paa Landbohøjskolen vil det være Alle klart, at Højskolen oprindeligt blev oprettet for et snævert og begrænset Antal Elever. Elevernes Antal er imidlertid voxet i en saadan Grad, at det har virket hæmmende overfor Undervisningen, saa at en Deling af de enkelte Fag, en Udbringning af Undervisningen mellem de forskellige Slags Elever, en Forøgelse af Lærerkrafterne og en Udvidelse af de forskellige Undervisningsapparater og Lokaler er en Nødvendighed. Dette maa kræves, naar det skal fyldestgøres, som jeg efter min Opfattelse for tillod mig at udhæve som nødvendigt, nemlig at man ikke skal tvinge Eleverne til at blive en længere Tid end fornødent ved den theoretiske Undervisning. Jeg anser det navnlig for Agerbrugseleverne for at være af afgørende Betydning, at der ikke ved Højskolens Ordning er Noget, der tvinger dem til at være længere borte fra deres praktiske Arbejde, og derfor er det, at der søges en Udvidelse af Undervisningspersonalet, saavel for Kemiens Bedkommende som for selve de egentlige Landbrugsfags Omraade. Men der er desuden en anden Forandring, der er sket i de 27 Aar, i hvilke Landbohøjskolen har be-

staaet, og det er den, at der er visse Fag, som fra en ringe Begyndelse ere voxede op til et meget stort Omfang, og det er navnlig de fysiologiske Fag, Plante-fysiologien og Dyrefysiologien, Fag, som for et Land, hvor Agerbruget og Husdyrbruget er Hovederhvervet, spille en ganske overordentlig Rolle. Men det vil ikke være nok, at disse Fag gives en udvidet Plads i Undervisningen, thi de have selvfølgelig haft en Plads i Undervisningen allerede fra Landbohøjskolens Begyndelse, men det er ogsaa nødvendigt, naar man vil bringe Videnskabens Resultater ud i det praktiske Liv, at de paagældende Lærere stilles saaledes, at de kunne træde veiledende til ved de nødvendige Forsøg for begge disse Fag. For at nævne blot et enkelt Omraade ved Dyrefysiologien skal jeg henlede Opmærksomheden paa, hvilken Rolle det spiller, om Spørgsmaalet om Fodringen kan løses paa en fyldestgjørende Maade. Der er her Spørgsmaal, som ikke kunne løses af en enkelt Mand, men som, naar Staten tager det i sin Haand, kunne løses lige saa fuldstændigt og fyldestgjørende, som der ikke er nogen Tvivl om, at Meieriforsøgene ville kunne gennemføres, naar man fortsætter i det Spor, de hidtil have været førte i, ved de Forsøg, som have været ledede af Docent Fjord. Om Udviklingen nærmest vil komme til at gaa i den Retning, som den ærede Ordfører specificerede, nemlig i Retning af Forsøgs-gaarde, eller om den ikke maatte komme til at gaa i den Retning, som man er staaet ind paa ved de hidtil gennemførte Meieriforsøg, saaledes, at de egentlig praktiske Forsøg gennemføres ude i selve Landet hos private Forsøgsværter, og at det derimod bliver Ledelsen, Kontrollen, og Bearbejdelsen af Forsøgene, der sker ved selve den videnskabelige Forsøgsanstalt, er et Spørgsmaal, som der ikke for Tiden er nogen som helst Grund til at gaa ind paa, da det jo er et Fremtidsspørgsmaal. Men at der maa arbeides hen først og fremmest i Retning af en Udvidelse af de personelle Krafter, det staaer for mig som fuldstændig utvivlsomt. Dertil kommer endnu en Grund, og det er den, at Lærerne ved Landbohøjskolen staa for de nævnte Fags Bedkommende i en særegen Stilling. Vi vide, at en Fysiker har sit Kammer, hvor de fysiske Instrumenter ere opstillede, og hvor han kan gjøre sine Forsøg. Kemikeren har sit Laboratorium, hvor han kan arbejde; men Læreren i Landbrug, Læreren i Skovbrug og Læreren i Husdyrbrug kan ikke have et saadan Laboratorium; hans Arbeidsfelt er hele Landet, og derfor maa disse Lærere være saaledes stillede, at de altid